४५ सदापृण आत्रेयः।विश्वे देवाः। त्रिष्टुप्, ९ पुरस्ताज्योतिः।

विदा दिवो विष्यन्नद्रिमुक्थैरायत्या उषसौ अर्चिनौ गुः।

अपावृत व्रजिनीरुत्स्वर्गाद्वि दुरो मानुषीर्देव आवः॥ ५.०४५.०१

दिवः- नभसः । अद्रिम्- वज्रम् । विष्यन्- क्षिपन् । उक्थेः- मन्त्रेः । विदाः- गाश्चिद्रश्मीन् अवेदयत् । आयत्याः- आगामिन्याः । उषसः- प्रभात्या ज्ञानोदयदेवतायाः । अर्चिनः- रश्मयश्चित्किरणाः । गुः- अगच्छन् । व्रजिनीः- निशाः । अपावृत- अपावृण्वन् । स्वः- सविता आत्मा । उत् गात्- उद्गात् । मानुषीः दुरः- मनुष्यद्वाराणि । देवः- सविता । वि आवः- व्यवृणोत् ॥१ ॥

वि सूर्यो अमितं न श्रियं सादोर्वाद्भवां माता जानती गति।

धन्वर्णसो नुद्यर्ः खादौअर्णाः स्थूणेव सुमिता दंहत द्यौः॥ ५.०४५.०२

सूर्यः- सिवता आत्मा। अमितं न- मनसोऽतीतभावनिमव। श्रियम्- श्रेयः। वि सात्- विभजित। गवां माता- रिश्मजिननी उषाः। जानती। उर्वात्- नभसः। आ गात्- आगच्छित। धन्वर्णसः- गितिशीलोदकवत्यः। खादो अर्णाः- भिक्षतकूलोदकाः। कूलङ्कषा इति सायणः। नद्यः। स्थूणा- स्तम्भः। इव। सुमिता- सुष्ठु गृहे स्थापिता। द्योः। दंहत- दृढाऽभवत्॥२॥

अस्मा उक्थाय पर्वतस्य गर्भी महीना जनुषे पूर्व्याय।

वि पर्वतो जिहीत सार्धत द्यौराविवासन्तो दसयन्त भूमं॥ ५.०४५.०३

अस्मै- मह्मम्। उक्थाय- मन्त्रवते। पर्वतस्य- मेघस्य गिरेर्वा। गर्भः- गर्भभूतमुद्दकम्। जिहीत-चलित। महीनाम्- महतीनां भावनानाम्। जनुषे- स्रष्ट्रे। पूर्व्याय- पुरातनाय। पर्वतः- मेघः। वि जिहीत- प्रचलित। द्योः। साधत- साधयित। आविवासन्तः- सर्वतः परिचरन्तः। भूम- प्रभूतम्। दसयन्तः- दस्यूनुपक्षपयन्ति अङ्गिरसो भवन्ति॥३॥

सूक्तेभिर्वो वचौभिर्देवजुष्टैरिन्द्रा न्वश्मी अवसे हुवध्यै।

उक्थेभिहिं ष्मां कवर्यः सुयज्ञा आविवासन्तो मुरुतो यजन्ति॥ ५.०४५.०४

इन्द्रा अग्नी- इन्द्राग्नी। वः- युवाम्। अवसे- रक्षायै। सूक्तेभिः- सुष्ट्रक्तैः। देवजुष्टैः- देवप्रीतैः। वचोभिः- मन्त्रैः। हुवध्यै- आह्वये। उक्थेभिः- मन्त्रैः। हि- खलु। कवयः- सूक्ष्मदर्शिनः। सुयज्ञाः-शोभनयजमानाः। आविवासन्तः- परिचरन्तः। मरुतः- प्राणोपासकाः। यजन्ति- पूजयन्ति॥४॥

एतो न्वरंच सुध्यो३ं भवाम प्र दुच्छुनां मिनवामा वरीयः।

आरे द्वेषाँसि सनुतर्देधामार्याम् प्राञ्चो यर्जमानमच्छे॥ ५.०४५.०५

अद्य- इदानीम् । नु- क्षिप्रम् । एत- गच्छत । सुध्यः- शोभनध्यानाः । भवाम । दुच्छुनाः- द्विषः । प्र- प्रकर्षेण । वरीयः- अत्यर्थम् । मिनवाम- हिंसाम । सनुतः- सम्भजमानानि । द्वेषांसि- द्वेषभावनानि । आरे- दूरे । द्धाम । यजमानम्- पूजकं दातारं सङ्गतिकारकम् । अच्छ- अभिलक्ष्य । प्राञ्चः । अयाम- गच्छाम ॥५॥

एता धियं कृणवामा सखायोऽपु या माताँ ऋणुत व्रजं गोः।

यया मनुर्विशिश्चिप्रं जिगाय यया विणग्वङ्करापा पुरीषम्॥ ५.०४५.०६

यया- यया धिया। मनुः- विद्वान्। मन ज्ञाने। विशिशिप्रम्- अनासिकं रक्षः। प्राणिनयमनरिहतिमिति भावः। जिगाय- जयित। यया। लाभेच्छुर्वणिगिव। वङ्कुः- जलेच्छया वनगामी। पुरीषम्- उद्कम्। आप। या। माता- जननी। गोः व्रजम्- गोसङ्घं चिद्रिश्मसमूहम्। अप ऋणुत- अपावृणोत्। ताम्। धियम्। सखायः- हे सुहृदः। कृणवाम- करवाम। एत-आगच्छत॥६॥

अनूनोदत्र हस्तयतो अद्विरार्चन्येन दर्श मासो नवंग्वाः।

ऋतं यती सरमा गा अविन्दद्विश्वनि सत्याङ्गिराश्वकार॥ ५.०४५.०७

येन । नवग्वाः- अभिनवगतयः । दश मासाः- बहुकालान् । आर्चन्- इन्द्रमपूजयन् । येन । तम्-सत्यम् । यती- अभिसरन्ती । सरमा- सरणकुशला जिज्ञासाधिदेवता देवशुनी । गाः-धेनूश्चिद्रश्मीन् । अविन्दत्- लेभे । अत्र- देवयजनदेशे । हस्तयतः- स हस्तेन संहतः । अद्रिः-

स्थैर्योपलक्षितपाषाणो रसनिष्पादकः। अनूनोत्- अशब्दयत्। अङ्गिराः- अङ्गनशील उपासकः। विश्वानि- सर्वाणि। सत्या- सत्यमयानि। चकार- अकरोत्॥७॥

विश्वे अस्या व्युषि माहिनायाः सं यद्गोभिरङ्गिरसो नवेन्त।

उत्से आसां पर्मे सुधस्थे ऋतस्ये पुथा सुरमा विदुद्गाः॥ ५.०४५.०८

विश्वे- सर्वे अङ्गिरसः। अस्याः- एतस्याः। माहिनायाः- महत्या उषसो ज्ञानोद्यदेवतायाः। व्युषि-व्युच्छने। यत्- यदा। गोभिः- धेनुभिश्चिद्रिश्मिभः। अङ्गिरसः- अङ्गनशीला ऋषयः। सम्-सम्यक्। नवन्त- अभिगताः। आसाम्- गवां चिद्रश्मीनाम्। उत्सः- उत्स्रावः। परमे सधस्थे-उत्तमे सद्ने भवन्ति। ऋतस्य- प्रकृतिनियतिभूतसत्यस्य। पथा- मार्गेण। सरमा- जिज्ञासाधिदेवता देवशुनी। गाः- धेनूश्चिद्रश्मीन्। विदत्- लेभे॥८॥

आ सूर्यों यातु सप्ताश्वः क्षेत्रं यद्स्योर्विया दीर्घयाथे।

र्घुः रयेनः पतयदन्धो अच्छा युवा कविदी दयुद्रोषु गच्छन्॥ ५.०४५.०९

यत्- यस्मात्। अस्य- एतस्य सूर्यस्य। दीर्घयाथे- दीर्घगमने। उर्विया- मार्गो विस्तृतो भवति। तत् क्षेत्रं प्रति। सप्ताश्वः- सप्तर्रिमयुक्तः। सूर्यः। आ यातु- आगच्छतु। रघुः- अनायासः। रयेनः- पक्षी। अन्धः- हृद्यम्। अच्छ- अभिलक्ष्य। पतयत्- आगच्छति। युवा- तरुणः। कविः- क्रान्तदर्शी। गोषु- रिस्मुषु। गच्छन्- सरन्। दीदयत्- दीप्यते॥९॥

आ सूर्यों अरुहच्छुकमर्णोऽयुक्त यद्धरितौ वीतपृष्ठाः।

उद्गा न नावमनयन्त धीरा आश्रण्वतीरापौ अर्वागितिष्ठन्॥ ५.०४५.१०

यत्- यदा । वीतपृष्ठाः- कान्तपृष्ठान् । हिरतः- प्राणाश्वान् । अयुक्त- अयोजयत् । तदा । शुक्रम्-शुभ्रम् । अर्णः- उदकम् । सूर्यः । आ अरुहत्- आरोहिति । आध्यात्मिके त्वात्मा प्राणयोजनेन हृत्समुद्रे जीवोदकमये उदेति । उद्गा- उदकेन । नावम्- प्लवम् । न- इव । धीराः- धारणाकुशलाः । अनयन्त । आशृण्वतीः । आपः । अर्वाक्- अवाङ्मुखाः । अतिष्ठन्- अभवन् ॥१० ॥

धियं वो अप्सु दंधिषे स्वर्षां ययातंर्न्दर्श मासो नवंग्वाः।

अया धिया स्याम देवगोपा अया धिया तुतुर्गुमात्यंहैः॥ ५.०४५.११

यया। नवग्वाः- अभिनवगतयः। दश मासः- बहुकालान्। तपसा। अतरन्- तेरुः। ताम्। वः-युष्माकम्। स्वर्षां- स्वर्गसम्भक्तीम्। धियम्। अप्सु- मूलशक्तिधारासु। दिधषे- धारये। अया-अनया। धिया। देवगोपाः- देवैर्गुप्ताः। स्याम- भवेम। अया- अनया। धिया। अंहः- अधम्। अति तुतुर्याम- अतितरेम॥ १११॥

